

І чужому научайтесь,
І свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
Нідерланди 4-0237
Нідерланди 4-0807
УНСоюз: Нідерланди 5-8740
— Тел. в Нью-Йорку: —
Варшавський 7-4125
УНСоюз: Варшавський 7-5837

ОСТАННІ ВІСТІ

П'ятниця, 22-го січня 1965 р.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН 21-ГО СІЧНЯ, ПЕРШОГО ДНЯ ПО ІНАВГУРАЦІЇ, працював над різними проблемами, від атомової енергії починаючи, і прикрасою американських автострад кінчаючи. Президент на конференції з демократичними й республіканськими конгресовими провідниками обговорював закордонну політику, про яку давали висновок члени кабінету державний секретар Дін Раск та секретар оборони Роберт МакНамара. Присутній був і директор Центральної Розвідної Агенції Джан А. МакКон.

21-ГО СІЧНЯ МІЖНАРОДНА СПІЛКА ПОРТОВИХ ВАНТАЖНИКІВ в Нью-Йорку другий раз голосувала над тим, чи погодитися на ту умову про працю, яку два тижні тому зазначили були провідники портових робітників із власниками кораблів, і якої 8-го січня члени спілки не ратифікували, внаслідок чого почався страйк 60 000 членів портових вантажників, який тривав й досі. Тепер за ту умову заявився більшість у відношенні двох до одного і страйк закінчиться який через непорозуміння, коштував по 25 000 000 денно, не тільки корабельний промисел, але й всю економіку ЗДА.

СПІЛКА ОБ'ЄДНАНИХ СТАЛЕВАРИВ АМЕРИКИ — а переговорах із власниками двох компаній, які продукують сталеві пушки, домагається більшого забезпечення стабільності праці для 45 000 членів затрудованих при продукції пушок та збільшення заробітної платні. Голова робітничої спілки Алберт Вайтгауз, який очолює робітничу делегацію для переговорів, заявив, що він вірить в те, що владасть забезпечити більшу стабільність праці в цюгорічних переговорах. Голова Спілки Об'єднаних Сталеварів Америки Дейвід Дж. МакДоналд сказав, що під час переговорів із представниками власників пушкових компаній можна буде добитися та-кого контракту про працю, який міг би бути взором для контракту сталеварів.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЕКСПОРТ В 1924-МУ РОЦІ вносив \$25 100 000 000, на 13% більше, як в 1963-му році. Імпорт збільшився не в такому великому відношенні як експорт, тому надлишки експорту над імпортом вносила в 1964-му році — \$6 500 000 000, — найбільша від 1947-го року. Але ЗДА видають свої долари на втримання своїх військ в Європі, на турністи, які виїжджають за кордон та на різні почки, тому с дефіцит в платинному бюджеті із закордонно. Секретар торгівлі Джон Т. Коннор, який 18-го січня заявив, що становище по Лютеріві С. Годжесові, заявив, що експорт ЗДА може дійти до \$50 000 000 000, якщо ця країна втримає свою участь у світовій торгівлі.

ВІДОМІ АМЕРИКАНСЬКИЙ ПОВІСТЯР ДЖ. ГЕРСІ написав нову фантастичну повість під заголовком „Білий Лотос", в якій представляє, як китайці напали на ЗДА та в грьескому селі в Арізоні зловили 15-річну дівчину, яку взяли з собою до неволі до Китаю. Доля цієї дівчини с фабу-люю цілої повісті, яка відбувається в неозначеному часі і тому виглядає на казку. Автор ніби то казав, що „жовту не-Сезеку", але не пов'язав акції з майбутнім часом, тільки ко-віти вгадали говорити про поневолення і поневолювачів. Герсі написав давніше повість про жидівське повстання у варшавському гетто за Гітлера, яка зветься „Стіна" (Ди Волл). Ще інша повість с про „Грошему".

ГУРТОВІ ЦІНИ НА ПРОМИСЛОВІ ТОВАРИ В ГРУД-НІ 1964-ГО РОКУ становили 101,8%, на 0,6% більше, як в грудні 1963-го року, і на 1,8% більше в порівнянні з пересіч-ними цінами в 1957 - 1959 роках, коли вони становили 100. Індекс цін на фермерські продукти в грудні 1964-го року становив 97,2, і був такий самий, як в грудні 1963-го року. Індекс цін на всі товари в грудні в гуртовому продажу вносив 100,8%, і був на 0,5% більше, як в грудні 1963-го року. Оця стабільність індексу цін в останніх роках свідчить про те, що немає інфляційної тенденції. Ціни в роздрібному продажу с більш від гуртових, але це збільшення спричиня-ють не продуценти тільки посередники і торгівці.

У СВІТІ

КОНФЕРЕНЦІЯ МІНІСТРІВ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ 4-х західних держав — ЗДА, Британії, Франції і Західної Ні-меччини, відбувається вчасно весною. Найпершим предметом її нарад буде справа з'єднання Німеччини. Французький пре-зидент Шарль де Голль прихилився до погляду німецького канцлера Людвіга Ерхарда, що треба цю справу закінчува-вати, хоч він не вірить у великий успіх з розмов з Совєтами. ІНДОНЕЗІЯ остаточно зрелася свого членства в Об'єд-наних Націях. В офіційному листі до генерального секретаря Об'єднаних Націй У Тахта індонезійський амбасадор подас за головну причину — обрання без голосування Малайзії, як непостійного члена Ради Безпеки. Індонезія називає Ма-лайзію „державою" в лапках та вважає, що це „неоколоні-альна" держава, яку перевели до Ради Безпеки ОН. Формально Індонезія звільнює своє представництво в ОН з днем 1 берез-ня ц. р. Вона твердить, що її „революційний" виступ з ОН повинен вплинути на „реформування" ОН.

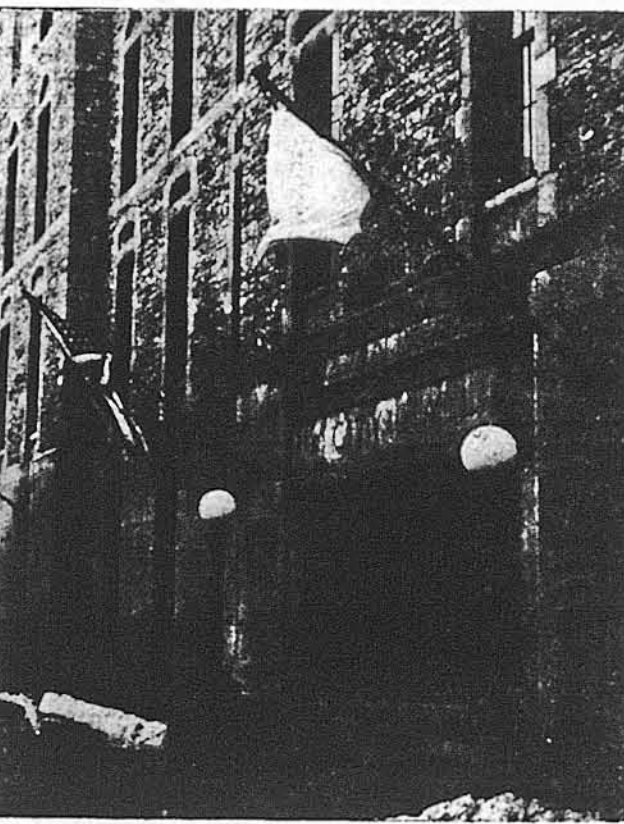
ІРАНСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ГАСАН АЛІ МАНЗУР став предметом атентату 21-го с. 19-річного студента Мохаммеда Бохаралі, який з невеликої віддалі п'ятикратно стрілив до прем'єра на залі парламенту. Прем'єр був поцілений двома кулями — в груди і потилицю, але після переведення опера-ції його стан був-им-то не гірший. Шах Різа Павелі перервав відпочинок і гелікоптером прилетів до столиці та скликав раду міністрів, на якій доручив міністрові фінансів тимчасово урядувати, як прем'єр.

У БЕЛЬГІЇ, в новорозбудованій частині порту в Антвер-пії, на площі величинию 1,000 акрів — „Дженерал Моторс Корпорейшен", одна з найбільших у світі фабрик автомобі-лів і машин, відкрив свою філію коштом 100 мільйонів дол. Це найбільша інвестиція однієї фірми, яку переведено в буди-нок країни. Переговори в цій справі з бельгійським урядом добилися до кінця. Дирекція „Дженерал Моторс" мовчить в цій справі.

ГЕНЕРАЛ ІГУСІН ХАН, головний командант південно-в'єтнамських збройних сил, заявив, що американці не розумі-ють в'єтнамців і легковажать справу сприяння своєрідному в'єтнамському націоналізму. Водночас лідер буддистів Тіч Трі Кванг розпочав голодування „аж до смерті", поки не зре-четься прем'єр Тран Ван Гуонг, та критикував американців за підтримку цього прем'єра.

ЛИВАН ПОГОДИВСЯ розпочати на своїй території, у віддалі трьох миль від кордону Ізраїлю, роботи для відхи-лення річки допливу Йордану. Цей проєкт, схвалений всі-ма арабськими державами, має на цілі неможливість Ізраї-лів відхилити річку вод Йордану, щоб наводнити пустелю Негеву. Ливан, Йорданія і Сирія мали б скористатися з тих нових водних робіт. Ізраїль загрозив війною у випадку про-довження їх і Ливан хоче, щоб військо інших арабських кра-їн дало охорону його робітникам.

УКРАЇНСЬКІ ПРАПОРІ НА РАТУШАХ АМЕРИКАНСЬКИХ МІСТ

На цьому, як і на багатьох інших ратушах американських міст повізав в дні 22 січня цього року український національ-ний прапор поруч зоряного американського.

Губернатор Нелсон Рокефеллер проголосив „День Української Незалежності"

Олбані, Нью-Йорк. — 21 січня губернатор Нелсон Роке-феллер один з найвидатніших мужів ЗДА, проголосив Дек-лярацію, в якій визначив день 22-го січня цього року „Днем Української Незале-жності". У прокламації, розі-сланий також для преси, між-ик, сказав: „Понад 40 років уже карється під совєтським колоніалізмом нещасливий народ України. Понад 40 міль-йонів мужчин, жінок і дітей, які живуть на тій багатій зем-лі, с поневоленнями. Їм забор-оняють молитися і розвивати рідну культуру й традиції. Понад 2 мільйони з-поміж віільних громадян ЗДА с ук-раїнського походження, бага-то з них с найбільш цінними нашими сусідами в Емпайр-стейті". Далі в Проклямації губернатора Нелсона Роке-феллера закликається на-селення стеїти виявити свої симпатії до американців ук-раїнського роду та до аспірацій українського народу, який змагається за свободу й гід-ність, за волю людської ос-оби. „Тому, — сказав в Прок-лямації, — я, губернатор стеї-ти Нью-Йорк урочисто прого-лошую день 22 січня 1965 ро-ку „Днем Української Неза-лежності" у цьому стеїті".

ПРОГОЛОШЕННЯ ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ В НЬО ЙОРКУ, Н. Й.

Нью-Йорк. — Комішенер Ри-чард Патерсон, Юн., з Депар-таменту публічних подій Мис-ької Ради Нью-Йорку подав до відома, що посадики міста Ро-берт Ф. Вагнер проголосив п'ятницю 22 січня 1965 року „Днем Української Незале-жності", щоб відзначити цим 47-ї роковини вільної і неза-лежної Української Народної Республіки. Церемонія вру-чення прокламації відбулася в четвер 21 січня ц. р. Заступ-ник посадики Едвард Ф. Ке-вена, Юн. передав проклама-цію представникам українсь-кої громади Нью-Йорку, що їх очолював адв. Волтер Стек-віде, президент Об'єднаного Українського Американського

Комітету організації міста Нью-Йорку, відділ УККА. Під час цієї церемонії були при-сутні м. ін. гол. пресидиент УНСоюзу Носип Лисогір, ред. Володимир Душник та ін. В деклярації посадики Вагне-ра висловлено віру, що Укра-їна здобуде в майбутньому свою державність і суверен-ність.

Святкова Академія для під-значення Актів 22-го січня 1918 і 1919 років відбулась тут 31-го січня заходами Ко-мітету Об'єднаних Українсь-ко-Американських Організа-цій міста Нью-Йорку. Свято-ку в доповідь виголосив Архи-єпископ Метислав. Про подро-биці буде вчасно повідомлено.

В Ірвінгтоні, Н. Дж.

Ірвінгтон, Нью Джерсі. — Посадики цього міста п. Ловел проголосив о 4-й год. в п'ятницю день 22 січня — „Український День". З наго-ди цієї урочистості Миську Управу відідала українська делегація на чолі з адвокатом І. Романишином. До складу

делегатції входили спільники обох українських Церков та представники Громадського Комітету й інших організацій міста. Над будинком Миської Управи повізав 22-го січня синьо-жовтий прапор, як сим-вол надії й віри в остаточну перемогу української правди над московською тиранією.

в Картереті, Н. Дж.

Картерет. — У вівторок 19 січня ц. р. посадики цього міс-та Андрій Панек проголосив день 22 січня ц. р. Днем Ук-раїнської Незалежності. Цю-го ж дня буде вишесний ук-раїнський національний пра-пор поруч американського на-будинку місцевого ратуша.

Українська хроніка

● 80-річчя відомого актора і видатного режисера реалі-стичного українського театру Михайла Тугаєва, буде відчи-нено 31-го січня 1965 р. в То-ронті у залі УНО. Того вечора буде поставлена п'єса „Весті-альна" П. Карпенка-Карого, у я-кій головну роль виконає Юві-літ, щоб уже попрощатися із Тороном.

ПРЕЗИДЕНТ ІНФОРМУЄ ПРОВІДНИКІВ КОНГРЕСУ ПРО ПОДІЇ В СВІТІ

Вашингтон. — Президент східній Азії, на Середньому Сході та в Африці. Атомова Комісія мала займатися ситу-ацією „на атомовому фронті" після того, як комуністичний Китай випробував свою пер-шу атомову експлозію. Комі-сія мала здати звіт Президен-тові до кінця січня цього ро-ку, тепер вона тільки частин-но інформувала Джансона про цю справу, а повний звіт передасть Білому Дому при-кінці цього місяця. Справа в тому, що, на думку америк-анського уряду, небезпека ато-мової війни збільшилася, ко-ли комуністичний Китай ви-пробував атомову матерію до такого ступня, що міг її випробувати. 21-го січня відідав Президента колишній державний секретар в уряді президента Айзенгавера Крі-стіан А. Гертер, який с окре-мим представником Президен-та на торговельних перегово-рах в Європі в справі змен-шення торговельних тариф. Гертер відідав Президента, щоб дістати далі інструкції в цій справі, бо в найближ-чому тижні він від'їжджає до Європи. Президент вислав ли-ста до нового секретаря торгівлі Джана Т. Коннора, в я-кому висловив побажання, щоб американські автостради виявляли, а не закривали різ-ними рекламами, красу Аме-рики. В найближчому фінан-совому році на 3,500 авто-страд видадуть \$50,000 000 дол. з федеральних фондів.

БРИТАНІЇ ГРОЗІТЬ КРИЗА УРЯДУ

Лондон. — Британія раптом стала перед загрозою поваж-ної кризи: уряд соціалістич-ної Парті Праці дізнав у до-даткових виборах поважної поразки. Міністер закордон-них справ Патрік Гордон Во-кер, який програм був у пар-ламентарних виборах у кор-исть свого консервативного суперника, програв в додат-кових виборах в четвер 21 січня ц. р. вдруге, також у користь консервативного канди-дата. За британською тради-цією — всі члени уряду мусять бути також обраними члена-ми палати громад (нижчої палати парламенту), щоб мо-гти відповідати на інтерпеля-ції чи забирати голос в деба-тах також із посольських ли-сток. Тому один соціалістичний посол зрікся спеціально сво-го мандату, щоб уможливити Гордону дістати його. По-разка Гордона і то в робітни-

Проф. Євгена Вертипороха переобрано на голову Канадського НТШ

Торонто. — На Загальних Зборах Канадського Науко-вого Товариства ім. Шевчен-ка, що відбулися в неділю 17 січня ц. р. переобрано на го-лову цього Товариства проф. д-ра Євгена Вертипороха. Водночас із цим до Управи Канадського НТШ були об-рані: проф. Василь Іванів та інж. Осип Сидіньський — за-ступники голови, д-р Степан Росоха — секретар, д-р Богдан Стебельський — скарб-ник, інж. Ярослав Гарасевич, д-р Степан Кученда, проф. д-р Василь Янішевський та проф. Зенон Зелений — чле-ни Управи. До Контрольної Комісії увійшли: о. кап. Сте-пан Хабурський, д-р Григорій Шиманський, мгр. Ярослав Гарасевич, проф. Михайло Голосинський та проф. Воло-дислав Біберович. На делега-та до Головної Ради НТШ об-рано проф. Василя Іванова, на делегата до Президіальної Ради КУК мгра Івана Герви-ка, на пресового референта інж. Леоніда Вертипороха. Правничу Комісію очолив д-р Осип Бойко, філософічну — д-р Орест Купчанець, ЧСВВ — комісію дослідів наукової проблематики — д-р Богдан Стебельський.

В Торонті створився комітет для вшанування 60-ліття Уласа Самчука

Торонто. — У зв'язку з 60-річчям з дня народження та 40-річчям літературної праці видатного українського смі-ня українського письменника Уласа Самчука, що припадають у цьому році, у Торонті (Кана-да), де живе письменник, за-почесним головом Товариства ім. Шевченка, проф. Романа Смаль-Стоцького, під патро-натом Української Вільної Академії Наук та Об'єднання Українських Письменників „Слово", утворився Громадсь-кий комітет, до складу якого належать: інж. Арсен Шу-мовський — діловий голова, Трохим Риндик — секретар,

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

ЧЕТВЕРТІ РОКОВИНИ СМЕРТІ СВ. П. МИТРОПОЛИТА КОНСТАНТИНА БОГАЧЕВСЬКОГО

Філадельфія. — В четверті роковини смерті св. п. Митрополита Кир Константина Богачевського, в середу 6 січня 1965 р., в 4-й год. по по-людні, Митрополит Кир Ам-вросій Сенішин, ЧСВВ, відпра-вив Заупокійну Божественну Літургію і Панахиду в кате-дральному храмі Непорочного Зачаття, в послуженні Гене-рального вікарія Впр. о. монс. М. Польового, Впр. о. о. М. Ха-р'яни, В. Головінського й П. Липина.

Обов'язки капелянів ви-конували Впр. о. віцеканцлер М. Федорович і Веч. о. В. Лостин-парох у Кемдені, Н. Дж. Перед закінченням Панахи-ди ВПровсв. Митрополит Кир Амвросій закликав присутніх скласти Покійному духову ки-тицю у формі молитви за ду-шу бл. п. Владимира.

НОВА УПРАВА ПАБНА У ЗДА

Нью-Йорк. — У неділю 17 січня ц. р. тут в будинку Ор-ганізації Визвольного Фронту в Нью-Йорку, відбулася кон-ференція представників Укра-їнського Відділу ПАБНА із терену ЗДА, на яку загостві Ярослав Стецько, голова ЦК АБН з Європи. Конференція вибрала нову Управу в тако-му складі: д-р Нестор Процик — голова (Бюфало), Уляна Целевич (Шикаго), М. Шпон-так (Нью-Йорк), Борис Губка (Рочестер), Анатоль Бедрий (Нью-Йорк), Михайло Данке-вич (Вашингтон Д. К.), Ми-рослав Шмигель (Нью-Йорк).

ВИСТАВКА ОБРАЗІВ ІВАНА КУРАХА У МЮНХЕНІ

Мюнхен. — Німецька „Про-фесійна спілка образотворчих мистецтв" у Мюнхені уладила у своїх залах при Максимі-ліанштрассе 42 виставку обра-зів і рисунків відомого укра-їнського мистця Івана Кура-ха, який постійно живе у Цю-ріху в Швайцарії. Водночас німецький фільмовий проду-цент Бернгард Лянг зацікави-вся життєсном Івана Кураха, який у 1937 році пішком пе-реїшов із Львова до Риму, дістав мистецьку освіту в Мі-лані, служив в італійській армії на про тирієськомому фронті у другій світовій війні і так перейнявся її страждан-ням, що у своїх творах відзерка-лює постійно воєнний жах і людське горе. Мюнхенська виставка Івана Кураха, яка тривав від 23 січня до 21 лю-того, проходить теж під назо-вом „Мистець і війна". У творах Івана Кураха с теж укра-їнські мотиви, а в загальному біографічному фільмі підкрес-лює українську національ-ність мистця і його тугу за справі об'єднання Німеччини: Україною.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ (Що пишуть комуністичні газети в Україні)

У СТОЛИЧНІЙ БІБЛІОТЕЦІ

У районній бібліотеці ім. Гоголя в Києві — „Ви не знайдете багатьох хороших нових видань, зокрема укра-їнських. Вони просто сюди не потрапили". — Р е з ю м е: „Хтось сказав, що просування книжки — справжній пробле-ма. Нема такої проблеми: це проблема видавця, на писку-до читача, і їх треба усу-нути". „Радянська Україна" з 17 січня не називає найголов-нішої проблеми, яку треба у-сунути — прихід КПСС на русифікацію українського на-роду.

НОВИЙ ТІП БОРИСА ЛЯТОШИНСЬКОГО

Недавно композиторові Бо-рисові Лятошинському спо-внилося 70 років, однак він — поєн творчих сил. У Києві була виконана його „Четверта симфонія" і „Лірична поема". Симфонію називає рецензент у „Рабочій Газеті" з 17 січня — „досягненням всієї совєтсь-кої музичної культури". У ній розкрито „хвилюючий світ су-часної людини", особливо вра-жає сцена похорону, з дво-ма жінками, однак, немає без-надії. Центром нової симфонії Лятошинського с зіставлення двох протилежностей — смер-ти і могутньої волі до життя. На недавньому авторському концерті виконано також „Та-

ПРОбЛЕМИ ВИХОВАННЯ

„Коли я зауважила, що, не знаюючи на ерудицію — а Юра справді багато знає, — вона зовсім безграмотна у на-уці життя, відносинах з люди-ми, дівчина швидко і якось завчено заперечила: — А хто нас цьому вчав? У школі технікум?"

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1933
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. — Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65c.
Address: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Обриси майбутнього світу

20-го січня ч. р. Ліндон Бейн Джонсон почав офіційно свою повну каденцію, як 36-ий президент США. Під час церемонії присягання він лігословив, за існуючою традицією, інавгураційну промову, яка була наче духовним «креслом» нового Президента, його філософсько-політичним обличчям.

Загальною характеристикою цієї промови — вона була закликом до загальної єдності, яка проходила у світі, і діяти з увагою на майбутній світ. Ця промова віддзеркалює ідеалістичний світогляд Ліндона Б. Джонсона та глибокий оптимізм, що він ним сповнений у своїх замірах та діях. Президент вказав на три найвищі ідеали, що лежать в основі «угоди» між поселенцями, які створили американську націю: американською землею і американською майбутністю: справедливості, свободи і єдності.

У світі й Америці проходить величезні зміни, але незмінними є ці три ідеали великої «угоди». «Наша доля при всіх змінах залежатиме від незмінного характеру нашого народу — усіх його членів і їх віри». Справедливість вимагає належного користування очима країни. «В країні великого добробуту родини не сміють жити в безнадійній убогості. В країні багатій на життя, діти не сміють голодувати. В країні чудес медицини люди не сміють терпіти і вмирати без опіки». Як бачимо з цих цитат — вони коротко накреслюють деліанції Джонсона образ величю сучасності.

Займаючись внутрішніми справами, Президент закликав до єдності всіх етнічних груп. «Візьмімо з-поміж нас кожного, хто намагався б розгортавати старі рани та відновити стару ненависть... Поєднаймо розум з вірою, дію з досвідом, щоб перетворити єдність наших інтересів у єдність мети...»

Президент згадав у своїй промові міжнародні проблеми. Виступивши тільки проти ізоляції американської людини, він дав зрозуміти, що безпосередньо минулою ізоляцією у закордонній політиці США. В заяві: «Ми змагаємося не до панування над людьми, а до панування людей над тираниєю і обістю» — можна розуміти такування систем диктатури, що експлуатують нарід. Однак це тільки натяки. Виразив Президент пересергій ворогів Америки проти недоцільності її ресурсів, її незламного духа.

Інавгураційна промова не розглядала подробиць. Кажучи дивитися на Америку і світ з ракетки, що летить на Марс. Президент бачить новий світ: «Ми вітаємо його і ми підтримуємо його нашім людством». У змаганні Президента до цієї цілі всі американці заповідають йому свою співпрацю.

Високі рахунки

Народ, який завоював інший народ — творить імперію. Не грас ролі зовнішня війська, під якою імперія існує: «єдина, неподільна» чи «союз рівноправних республік». Англіська формула «коммонвелт» — це розумна перехідна форма, відхід від імперії, відмова від імперіалістичних стремлінь. Історія британського «коммонвелту» показує, що значно вигідніше по-дружньому жити з раніше поневолюваними країнами: співпрацювати й торгувати з незалежними державами, друзями, ніж утримувати окупаційні війська, лити кров та сглатити на себе ненависть народів.

До цього висновку — всупереч безлічі фактів, — ніяк не можуть прийти в Москві, не можуть витравити духа Івана Каліти, Петра I-го та Володимира Палкіна. Російська імперія маскувалася раніше до «визволення балканських слов'ян з-під турецької корити», до «захистом» Кавказу від захисань євудів, до сфальшованого Переяславською угодою... Двадцять років тому Москва маскувала загарабання балтійських «нещасних рабів», «бачаним» тих народів принадітас до СС-СР, те ж саме із Західною Україною, Білоруссю.

Перед сучасним людством Москва є одним із найбільших боржників. Одного дня доведеться комуністичним «визволителям» дуже дорого платити за пред'явлені рахунки. Наш Київ уже пред'явив свій рахунок у 1918 і в 1919 роках на Софійській площі. Росія не оплатила того рахунку, але злочинним не можна полагати жадної справи. Раніше ці пізніше християнський Київ, як і інші поневолені країни, ще подалася Росії остаточної рахунок свободи і державної незалежності. Покищо, як це не парадоксально, великий рахунок червоноімперській Росії пред'являє червоноімперський Китай. «Ню Йорк Таймс» з 21-го січня повідомив, що Китай знову поставив вимогу, щоб Москва повернула Японії загарабні Курільські та інші менші острови. Сам червоний Китай уже вище рахунок Москві, і то аж на 579 000 квадратних миль загарабаної нею Китайської території.

Одного дня не допоможуть імперії жадні комуністичні плани та плани — доведеться розділяти на очах у всього світу...

НА ТЕМІ ДНЯ

Розшифрування таємних знаків

Київська «Радянська Культура» з 5-го листопада подає цікавий «Статистичний репортаж». На перший погляд, там подано справді імпозантні цифрові дані, як по всьому СС-СР, так і по Українській ССР. Наприклад: «Щохвилини в СС-СР випускається більше як 2 000 книжок та брошур, понад 3 мільйони примірників книжок на день! Кожна четверта книжка, що виходить у світі — совєтська».

Крім наявного перебільшення, тут приховано ще одне «але»: тотальна більшість наклади припадає не на літературно-мистецькі чи наукові видання, а на так звану «політичну літературу», здебільшого пропагандистські брошури, що потім сотнями тисяч чи й мільйонами примірників залежуються у книгарнях.

Або: «На території України загальний тираж виданих книжок у 1913 році становив 10 000 000 примірників, а в 1962 р. — 121 000 000».

Поперше, 1913 рік — це рік передової чорної реакції в царській Росії, коли книжок виходило найменше. Подруге, «Радянська Культура» в кінці 1964-го року покланяється на наклади навіть не 1963, а це 1962 року? — бо не хоче показати зменшення кількості друкованих книжок на Україні за 1963. 64 рр. Проте — і це головне, — «Радянська Культура» не подає, якою саме мовою друкуються книжки на Україні, приховуючи, що наклади російськомовних видань суттєво збільшуються із кожним роком, щоб русифікувати українців.

Це стосується й іншого статистичного зведення: «В до-революційній Україні на 3-5 жителів припадала одна бібліотечна книжка. Нині на кожного припадає 7-8». Але я-ких? У тій же київській пресі не раз друкується замітки «Де дістати книжку?» — українським книжкам. У школах Києва на тисячі російських книжок у бібліотеках — лише декілька сотень українських і українською мовою. Було навіть повідомлення, що в Києві можна придбати «Твори» А. Малишкі... тільки в перекладі на російську мову. Не «Твори», а «Прозвищення»...

Автор статистичного репортажу твердить, що «на території України бібліотек у 15 разів більше, ніж у США». Якби навіть і так, то справа не в кількості, а в змісті книжкового фонду бібліотек. Імпонус й інша цифра: «На території республіки 58 театрів. Крім того, в розпорядженні трудящих — України 28 655 клубів». Знову «Радянська Культура» не подає, скільки з цих театрів є російськими. Більшість репертуару українських театрів становлять пропагандистські п'єси Корнійчука, Галана й подібних. Що ж до «народних клубів», то майже в кожному числі «Радянської Культури» читасмо, що вони без вікон і дверей або без світла, без репертуару, без фахівців, без музичних інструментів...

Так за бундучними цифрами приховується жалюгідне становище національної культури в окупованій Україні, обмежуються інколи в джерелах першою строфою. Однак с в них і довші тексти. Автор скорочує тексти пісень до трьох перших строф. У випадку, коли в даліших строфах мелодія виявляє будь-які зміни, він подає довші або навіть повні тексти та всі музичні варіанти. Тексти пісень наведені точно, як у джерелах, тільки прависно подекуди змінені на сучасний (напр., тексти польських етнографів, переписані українською азбукою). Але ніколи автор не змінює самої мови, ні діалектичних особливостей записів.

З цього погляду збірник «Українських народних мелодій» має характер суто музичного збірника. Для мовознавців чи дослідників текстів поетичних сторінок пісень він може мати тільки другорядне значення.

Деякі етнографи, зокрема з несповними кваліфікаціями, допускалися в записи пісень неправильних тактових поділів. Інший під метрично-тактових неправильностей поставив через теоретичні міркування про структуру українських народних пісень (напр., у Петра Сокальського чи Філарета Колесси). Автор збірника «Українські народні мелодії» надав пісням вигляду, що відповідає вимогам музичної теорії. Змінюючи тактовий поділ у деяких мелодіях, він намагався виправити тільки їх недосконалу інтерпретацію формою. Саму ж народну пісню, її ритмічну й мелодичну сторінку залишив незайманою.

Ритм пісень задержаний так, як він був поданий у джерелах. Деякі етнографи схилилися більше до диминування форм, а дехто до агментування. Отож для уніфікації записів народних пісень з їх ритмічного аспекту автор збірника «Українські народні мелодії» вибрав посередній шлях, подібний до записів Філарета Колесси.

Мелодична сторінка записів виявилася в окремих збірниках також великою різноманітністю, бо кожний із записувачів живив своїх власних способів для означення мелодичних варіантів, тонацій, чвертьтонової тощо. Тому автор збірника З. Лисько усував усі ці запутані умовності і встановив такий редакційні зміни:

(а) для кращого порівняння, мелодії транспоновані до тонації з тоною на «д».

(б) з уваги на те, що в системі дур-моль знаходяться тільки невелика частина народних пісень, автор ніде не ставив тонального означення при ключі. Всі хроматичні зміни позначені хрестиками чи бемолями в нотному тексті.

(в) для відзначення чвертьтонових ужито двох знаків, а саме знак підвищення приблизно на чвертьтоноу і знак обниження приблизно на чвертьтоноу. Ці знаки автор запропонував з чвертьтонової системи Альоїза Габи.

(г) варіанти пісень, опубліковані в окремих збірниках, вміщені тут під окремими нумерами. Однак варіанти з тоною самого збірника відзначені здебільшого тим самим нумером.

Отож у порівнянні з попередніми публікаціями записів українських народних мелодій у збірнику Лиська зайшло багато змін. Проте, вони тільки формальні, нотописного характеру. Сама суть пісень, їх мелодика, ритміка, темпи, динаміка, поліфонія, варію-

„МАМО, ХТО Я?“

Не одна дитина так спитася. Особливо тоді, коли почує, що її товариші в чужій школі приносять себе до різних народностей. Можливо, що дитина не сформулює цього питання аж у таких словах. Але вже само існування дитини ставить перед батьками це питання. Хто, на їх думку, їхня дитина, ким вона має бути, коли виросте?

Наша еміграційна спільнота починає ставити, поряд з питанням «Де наші діти?», питання «Де наші батьки?». Це дуже доцільно. А розгляд цього питання треба саме й починати від того, як наші батьки розуміють, хто їхні діти. Бо всі зовнішні впливи, як ось посилення чи не посилення дітей до школи українства, до українських молодіжних організацій, звертання чи не звертання уваги на їх українську мову, старання, щоб виростили вони в українському чи, навпаки, чужому товаристві, це все випливає з встанови батьків: хочуть чи не хочуть вони, щоб їхні діти стали свідомими українцями.

Як звичайно поміж людьми буває, масмо і в нас різні гуртки: батьків, коли йдеться про їх відношення до цього питання. Є такі, що перед їх очима змальовується чітко образ українця, не вважаючи на те, де доведеться йому прожити рік, не вважаючи на те, скільки йому це коштуватиме. І на таких саме українців вони свідомо виховують своїх дітей.

С в нас, на жаль, і такі батьки, що заклопотані тільки особистою вигодою та «кар'єрою» своїх дітей. Переважаючи більшість батьків — тех, на жаль — не має уточнених поглядів на цю справу. Вони «чувають потилицю» і кажуть: «Вони добре було б виховати дітей на українця, якщо це не було так важко». А ще інші зосереджують свою всю увагу на фізичному плеканні дитини, вигравдувшись переважанням їхню денними обов'язками.

І тому саме, що нема в нас усталеного погляду на цю справу, треба питати: «Де наші батьки?» І тому треба задуматися, яка в цій справі повинна бути постава наших батьків.

На наших дітях лежить точна окреслена — наша історична спадщина. Хтось може вважати її зайним тягарем, хтось — великою можливістю змістовного й творчого життя. Але ніхто не може заперечити, що існує дієсне пов'язання поміж українськими дітьми, що зростають тут, і тими, що зростають в Україні. Порівняння починається від приналежності до тих самих роду і родів. На цьому ступені лежить ніхто з нас не пробують його заперечувати, навпаки — старасмо його затвердити: інтенсивною перепліткою і допомогою. А пов'язаність ця — лише у спільних прізвищах та традиціях — вона не менше і в приналежності до того самого народу, і спільною його історичною корені їх буття.

Це, що українська дитина народилася в Карльсфельді чи в Монтреалі — це чистий випадок: міг просто не відійти останній поїзд з прифронтової смуги чи могли большевики зайняти такі-то позиції на кілька годин скоріше, і батьки застали б в Україні чи може помандрували б у Сибір. Тоді ніхто не пробував би ставити під сумнів, чи їхня дитина — українська. Чи може справу, що так глибоко затерує гідність людини, як її національна приналежність, робити іграшкою в руках снігового випадку? Бо те, що хтось з роду в рід належав до якогось народу — це власне не випадок, а правило, що визначає місце людини у світі, з волі Творця.

Але щоб поставити справу, відповіді «так» на питання дитини, батьки повинні мати те, що називасмо «цивільною відвагою», те, що так високо ціниться у західному світі. Правда, після кільканадцяти років побуту навіть «найновіших» із нашої нової еміграції, можемо на основі досвіду твердити, що виховані тут молоді люди можуть знайти свій шлях, можуть з успіхом прийняти своє чітке національне «я», за підставою порозуміння і співжиття із світом. Та шлях до кристалізації того самосвідомого «я» — нелегкий. Він вимагає від молоді людини, щоб вона більше працювала, більше вчилася, поважніше призадумувалася над життям, як її ровесники. Треба, щоб вона вміла здобути належну повагу для себе і своєї батьківщини, вміла обогричати в потребі її честь. Бо якщо рідшальні чинники цієї країни признають і підтримують плекання національних культур, на низах завжди це зустрінемо багато намулу нестерпимості до всього, що хоч зречтис свого «я». Отже життєвий шлях дитини, який батьки скажуть беззаперечно, «ти — українець», вимагатиме все такі багато сил волі та почуття власної гідності. А все це прикметі, що характеризують повноцінну людину.

Що ж мають відповіді на це дитяче питання ті, які інакше передвизначили шлях своєї дитини?

«Я дитино, зрієш в твоєму імені того, що передати мені мої батьки і що вони одержали від своїх батьків, а ті від своїх, і так далі, сотнями років та поколінь. Все, що вони створили в ділянці права, значаю, культури, мистецтва, було моє. Але твоє вже не було. Іди впокорі і користай з видання чужих культур, бо із свого боку ти нічого до них не можеш...»

Гіркі це слова, і, прочитавши їх, кожний захоче, щоб хіба ж не про нього вони писали і не він це сказав на дорозі своєї дитини! Та, на жаль, саме так звучить, хоч часто і неусвідомлений, «символічний» батьків, які, налякані обставинами, скорилися без спротиву. Та навіть і твердого рішення з боку батьків для цього не треба. Навіть сама тільки нерішучість доводить до того самого: затрати національного обличчя дитини.

І тому саме час, останній можливий час застановитися батькам над питанням: хто їхні діти? Бо хто ж хотів би, без ніякого примусу, з своєї доброї волі, відповіді рідній дитині:

— Ти, сину, ніхто!

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ХТО ПРОМОВЛЯВ НАД МОГИЛОЮ КРУТЯНЦІВ

Спомина І. Васильківського «Свободі» висувують запит про промови над могилою крутянців. Згадується тільки про промови проф. Грушевського і гімназійного учителя латини, але зовсім не згадано про Людмила Стариченку, Черняхівську. Тим часом с друкована її промова, а може стаття з приводу похорону крутянців. Студентство в Галичині вважало її за промову. Ця справа важлива, бо саме виходить книжка про місцевого живого слова в Україні, в якій вміщено текст промови Грушевського з балтійського Центральної Ради під час похорону крутянців, але с й «промова» Черняхівської. Вияснення було б дуже важливе для устійнення фактів.

Б. Гомовський
Торонто, Канада.

СПРАВА РЕЦЕНЗІЙ

Репортажі про українку в чужомовній пресі — важлива ділянка наших часописів і журналів. Зокрема цікаві рецензії і огляди книжок не українських письменників та публіцистів. Такі книжки с добрим показником того, як дійсно виглядає інформація про Україну у світовому світі.

На жаль, у більшості цих видань подастся неввірні або неприємні для нас інформації. Наприклад, у двох різних «Історіях Росії», що с тут у продажу в дешевому виданні, визвольний борець українського народу не присвячено ні одного рядка. В одній із них навіть зовсім немає слова «українець». І коли такі «об'єктивні» історії Росії розходяться сотнями тисяч примірників, чи дивно, що про нашу окремішність і наше історичне право на державність знає тільки малий відсоток чужинців.

При такому стані інформації про Україну, присмо про читати у нашій пресі час від часу огляди книжок, в якій про нашу справу написано об'єктивно і вірно. До таких книжок належить на думку п. К. Крупського історична розвідка «Дім, побудований на піску» Джералда Райтлінгера, що появилася англійською та німецькою мовами («Свобода» з 17 грудня м. р.). У тій книжці безсторонньо і докладно описана німецька окупація України під час другої світової війни.

У зв'язку з цим оглядом, я дозволю собі звернутися до всіх наших рецензентів з пропозицією на початку чи в кінці рецензії подавати повні дані про книжку, включно з прізвищем автора та із заголовком книжки, у мові, в якій вона появилася. До такого опису книжки, крім року і місця видання, належить ще назва видання, кількість сторінок і ціна. Ці всі дані дають змогу читачеві, зацікавленому у книжці, замовити її собі у книгарні чи у видавничстві. Читач, що не зможе сам купити книжки, на основі цих даних може дістати її у бібліотеці або порекомендувати містевій бібліотеці її придбати.

На думку наших бібліотечарів, які працюють по американських бібліотеках, найкращі тексти залишилися без змін.

Проблема систематизації народних мелодій ще й досі є склад не розв'язана. Новіші дослідники схилилися визнавати принцип музичних форм. До них належить у першу чергу Ільмарі Крон (автор багатомовного видання фінських народних пісень), славновісний композитор Бела Барток (автор збірників румунських та мадлярських пісень) і Філарет Колесса, найвидатніший науковий дослідник українських народних пісень. Хоч методи систематизації народних мелодій у Крона-Бартока-Колесси в принципі ті самі, проте у кожного з них існують окремі відмінності.

В основу порядкування мелодій у збірнику «Українські народні мелодії» Зіновій Лисько поклав принцип музичної синтакси, тобто музичних форм, деталізованих до найменших подробиць. У рамках кожної форми автор порядком мелодій на підставі каденції, її подвоєнних частин, тобто мотиву, фрази, речення, періоду, подвійний і потрійний період і ланцюг речень. Речитативні форми дум і похоронні голо-

ВІПСЬКОВА ПРИСЯГА В УНР

За часів Української Держави встановлено також присягу для новобранців збройних сил України. Для прикладу подасмо тут початок і кінець цієї присяги, видержаний в дусі християнської традиції колишнього Запорізького Війська:

«Клянусь честю громадянина Української Народної Республіки і торжественно присягаю Всевишньому Богу вірності Українській Народній Республіці, служінню повноваженням верховної влади — Директорії, Правительству і Народній Армії...»

В цьому мові, Святий Боже, моя любов до України Рідної та її народу, допоможіть!»

З української преси

ЧОМУ?

Торонтський тижневик «Голос України» надрукував в числі з 23 січня ч. р. коментар п. н. А. де ж Українські Православні Церкви? тако-го змісту:

Вінніпегський «Вісник» з 15 січня 1965 року подає на першій сторінці віслюк про те, що Російська Зарубежна Православна Церква в західній Європі опублікувала три довгі листи до СС-СР, а єпископ тієї ж Церкви Антоній перелав ці листи до генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй У. Танта. Наобільше незвичним с те, що в цих листах виявлені повні імена і прізвища та адреси авторів.

І тут справжній «бомба». Авторами їх с: Теодосій К. Варшава, Львів, Свєтослав Володимирів. Шур з Почаєва та група громадян і монахів з Почаєва. Ясно, аніжого, що автори листів інформують передусім про положення Церкви в Україні, і що найважливіше, вони мешкають в Україні.

Виникає наскрізь політичне питання, чому за «оборону» православія в Україні влязла Російська Зарубежна Православна Церква, а чому не роблять того українські православні Церкви?

«За християнським діалогом» Російської Зарубежної Православної Церкви криється звичайна традиційна політика заварити діло так, що мовляв, «то все-решт», бо українці православної віри живуть на території Росії і тому Російська Зарубежна Православна Церква єдино-покликанна усіх релігійно переслідуваних вляти під захист.

Крок «зарубежників» це ще одне свідчення політичної єдності невідмінно непрошено втручання в українські справи. І використання наших «зв'язків» для свого не дуже християнського діла. Це не «протест» проти переслідування Церкви в Україні, як пише «Вісник», а, протест політичного потягнення російської єпископату з метою самореклами і викликання враження, що Зарубежна Церква заступає і репрезентує не тільки інтереси православія «за рубежом», але й в Україні!

ПОКИ ВМРУ — СВІТІТИМЕ СОНЦЕ

Поки вмеру — світлітме сонце, Ходитимуть тіні по землі, І по стінах бліх плитимуть Дум моїх кораблів!

Дум моїх кораблів! Ішовшими парусами! Плещуть, плещуть, зорі цвітуть Над людьми і над вами!

Яніми моряни. Ви проходите тут — на стіні — І хоч парус шовковий — Радісне слово — Залишилися на зад по мені.

На згад по мені Зостається для тих, що від праці Натомилися за день, Кілька тихих, вечірніх пісень.

1925 р.

БАГРИНИЙ ВЕЧІР ДОГОРІВ

Багряний вечір догорів, І попіл падає на мисто. Переливається намисто Понаддиряських ліхтарів. По шумі денних голосів На серці тихо, сумно, чисто.

Ніч, лягла, роздум, самота Сніги паперу ще німого. Спокія творчості тривога, В мовчазній змійненій уста, Ледь-ледь окреслена мета Знов серце манить у дорогу.

МАКСИМ РИЛЬСЬКИЙ

23 січня 1964 р.

Ший том теоретично-інформа-тивного характеру появляється на закінчення видання. Він містить усім показників-індексів: спис джерел, місцевості, де були записані мелодії, жанрів, багатоголосних та інструментальних пісень, текстів, мелодичних, ритмічних та музичних форм.

Гарячо вітаємо першу появу цієї фундаментальної музикологічної праці.

Ігор Соневицький КОДЕКС „УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ МЕЛОДІЙ“ 3. ЛИСЬКА

Недавно появилася з друку в Нью Йорку цінне видання УВАН: другий том кодексу «Українські народні мелодії». Автор цієї великої праці проф. Др Зіновій Лисько, дійсний член НТПШ та УВАН, директор УМІ в Америці.

Др З. Лисько почав збирати пісенний матеріал ще в Галичині перед вибухом другої світової війни, описав продовжував цю роботу на еміграції в Німеччині, а закінчив її в США.

Здає видання збірника «Українських народних мелодій», що нараховує около 12 000 мелодій, заляповано на десять томів великої всімки, кожний том коло 600 сторінок друку в твердій обкладинці.

В кодексе «Українських народних мелодій» входить переважно записи мелодій з давніших (починаючи з кінця 18 стол.) і новіших зведених збірників; тільки невели-

ку частину цієї монументальної праці становить група нових: досі ще не опублікованих пісень. Авторів пошастило роздобути всі важливіші видання. Кількість матеріалів можна оцінити приблизно на 80% усіх нотних записів, що були колинебудь і донебуть опубліковані.

Багато пісень у цьому збірнику не с точним передруком з попередніх видань, лише їх новою редакцією. Справа в тому, що записи народних пісень робили в різні часи різні люди: свої і чужі, науковці і мистці, кваліфіковані професіонали і аматори. Тому в їх записках натрапляємо інколи на значні розходження з формальною і якісною боку.

Автор «Українських народних мелодій» зніс усі давніші графічні різновидності і уніфікував формальну сторінку записів в одну систему. Тексти вокальних пісень

обмежуються інколи в джерелах першою строфою. Однак с в них і довші тексти. Автор скорочує тексти пісень до трьох перших строф. У випадку, коли в даліших строфах мелодія виявляє будь-які зміни, він подає довші або навіть повні тексти та всі музичні варіанти. Тексти пісень наведені точно, як у джерелах, тільки прависно подекуди змінені на сучасний (напр., тексти польських етнографів, переписані українською азбукою). Але ніколи автор не змінює самої мови, ні діалектичних особливостей записів.

З цього погляду збірник «Українських народних мелодій» має характер суто музичного збірника. Для мовознавців чи дослідників текстів поетичних сторінок пісень він може мати тільки другорядне значення.

Деякі етнографи, зокрема з несповними кваліфікаціями, допускалися в записи пісень неправильних тактових поділів. Інший під метрично-тактових неправильностей поставив через теоретичні міркування про структуру українських народних пісень (напр., у Петра Сокальського чи Філарета Колесси). Автор збірника «Українські народні мелодії» надав пісням вигляду, що відповідає вимогам музичної теорії. Змінюючи тактовий поділ у деяких мелодіях, він намагався виправити тільки їх недосконалу інтерпретацію формою. Саму ж народну пісню, її ритмічну й мелодичну сторінку залишив незайманою.

Ритм пісень задержаний так, як він був поданий у джерелах. Деякі етнографи схилилися більше до диминування форм, а дехто до агментування. Отож для уніфікації записів народних пісень з їх ритмічного аспекту автор збірника «Українські народні мелодії» вибрав посередній шлях, подібний до записів Філарета Колесси.

<

3 діяльності Осередку НТШ на Західню Канаду

(мр) 12. грудня 1964 р. о год. 7-й вечором у ресторані „Север Сіз“ в Едмонтоні відбувся Звичайний Загальний Збори Осередку Наукового Товариства ім. Тараса Шевченка на Західню Канаду з урядовим осідком у Едмонтоні. Присутні на зборі були три дійсні члени, а саме едмонтонський Владика, Кир Ніль Саварин, б. д-р Василь Лаба, синкел Едмонтонської Єпархії Української Католицької Церкви в Канаді і інженер Володимир Мацьків та 17 звичайних членів Товариства і їх дружини та запрошеними гості. Перед зборами відбувся бенкет, у часі якого найбільше професори Альбертського університету д-ри Богдан Боцюрків та Яр Славутич поінформували про об'їзди по сестерствах делегації з Києва, яка у відвідуванні програми „культурної вини“ між урядами Канади, ЗС Америки та СРСР, Союзу об'їзду жде різні міста північно-американського континенту і саме в тих днях мала зустріч з едмонтонським громадянством на терені Едмонтонського „Університету. Обидва згадані члени нашого Осередку брали участь у тій зустрічі і на підставі власних спостережень та на цій зустрічі, як також з особистих розмов з деякими членами тої сестерської делегації поділилися з присутніми на бенкеті громадянами про свої враження.

Владика Ніль поінформував присутніх про заради дотеперішні рішення Другого Ватиканського Собору Католицької Церкви та працю на тому соборі українських Владик. По закінченню бенкету голова Осередку інж. Володимир Мацьків відкрив Загальні Збори, які радили даліше над пропозиціями порядку нарад під проводом вибраної президії в особі голови, д-ра Михайла Росляка та секретаря м-ра Михайла Хом'яка. Осередок об'єднав трьох дійсних і 35 звичайних членів з одного члена прихильника. З того 34 члени мешкають постійно на терені Альберти, а 5 у Британській Колумбії. У звичайному періоді Управи Осередку відбула 15 засідань, на яких обговорювано організаційні справи та справи наукових сесійських сесій у Едмонтоні, Калгарі та Ванкувері, на яких виступали з доповідями дійсні і звичайні члени товариства не лише з терену Західньої Канади, але також гості з Європи (проф. д-р О. Кульчицький) та ЗДА (ген. П. Шандрук). Наукових прилюдних сесій у звичайному часі відбулося в Едмонтоні — 13, у Ванкувері — 3, у Калгарі — 1. Крім того відбувалося ширше сходження членів і запрошених гостей, присвячені літературним справам та творчим діянням.

18. квітня 1964 р. голова Осередку, інж. В. Мацьків у товаристві делегатів Калгарського Відділу КУК під проводом інж. Кобилянського, особливий урочистий церемонії в Едмонтонському Університеті в Калгарі, на якій було проведено 100 місцевих визначних громадян, в тому поважна кількість професорів тої університету, передав президенту тої університету, д-ру Йогану Університетської бібліотеки 309 книжок (у цьому 29 брошур) та дві малі України. При цій нагоді інж. В. Мацьків та інж. Кобилянський мали для зборів відповідні для тої події доповіді, у яких зокрема виражено ролі, значення та завдання Наукового Товариства НТШ азагалі, а його Едмонтонського Осередку зокрема. Всі передані згаданому університетові книжки і брошури з наукового характеру з ділянці історії України, мовознавства, літератури, української культури та української, англійської та інших мов.

Церемонія передачі книжок була фільмована та опісля передавана на телевізійній сітці в Калгарі. Частину тих книжок Осередок закупив, а більшу частину члени Осередка зборили серед українських жертвених громадян, за що їм зложено на загальних зборах поіменно сердечну подяку. Управу Осередку з ініціативи звичайного члена Едмонтонського Осередку, інж. Миколи Фляка, що діяв також від імені Едмонтонського Відділу Науково-публіцистичного Інституту, з успіхом інтерв'ювала перед урядовими компетентними чинниками, які займаються приготуванням та друкуванням шкільних підручників для „Гай-Скул“ в Альберті та в авторів підручника „Історія нації“ до ХІ класу, спростовуючи неправдиві дані про Україну у тому шкільному підручнику, подаючи одночасно джерельний список підручників історії України та інших історичних наукових праць. Управу Осередку інтерв'ювала ще у голови Ради сепаратних шкіл та у шкільних властей в Едмонтоні, у висліді чого згаданий шкільний підручник стигнено з шкільних програм, заступаючи його іншим підручником п. н. „Наша європейська спадщина“. У цій справі ініціативу та велику жертвенну працю виявив і перерив звичайний член Едмонтонського Осередку НТШ, інж. Микола Фляк, який від кількох років жертвенно над того рода справами у Канаді працює і за це йому голова Осередку сердечно дякував на загальних зборах.

В 1962 році члени Управи Осередку інж. В. Мацьків, інженер В. Кунда та м-р А. Масляник мали інтерв'ю з д-ром Веселовським з Українського Відділу СІ-БІ-СІ в Монреалі. Два перші говоривши про свою науково-дослідну працю, а третій про плани, діяльність та осяги праці Едмонтонського Осередку НТШ. Ці інтерв'ю були

Комітет Об'єднаних Американсько Українських Організацій м. Нью Йорку
Відділ Українського Конгресового Комітету Америки
— влаштує —
в неділю, 31-го січня 1965 р., о год. 6:30 вечора
в залі WASHINGTON IRVING HIGH SCHOOL
40 Irving Pl. cor. 16th & Irving Pl.
СВЯТО САМОСТІЙНОСТІ І СОБОРНOSTІ
присвячене
47-м РОКОВИНАМ ПРОГОЛОШЕННЯ ЧЕТВЕРТИМ УНІВЕРСАЛОМ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ І 46-м СОБОРНOSTІ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ.
В ПРОГРАМІ:
Відчитання Універсалів, Проклямацій Українського Дня губернатором Стейту — дост. Н. РОКЕФЕЛДЕРом і мейором міста Дост. Р. Ф. ВАТІНЕРом.
Святочну промову виголосить Преосвященний Архієпископ МСТІСЛАВ.
У МИСТЕЦЬКІЙ ЧАСТИНІ:
Чоловічий хор „ПРОМЕТЕЙ“ з Філадельфії під дир. І. ЗАДОРЖНОГО, ГАЛІНА АНДРЕАДІС, артистка ВАЛЯ КАЛІНІ, і Симфонічний квартет в складі: В. ЦІСІК, Р. ВЕНКЕ, Я. ЛАСОВСЬКИЙ і З. ЦІСІК. Перше виконання на терені Америки квартету В. Варшавського і В. Костенка.
МАСОВОЮ І ОРГАНІЗОВАНОЮ УЧАСТЮ В АКАДЕМІЇ ДОКАЖІМ, ЩО НАМ Є ДОРОГА ВОЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, ДЛЯ ЯКОЇ ЖИЛИ, ВМИРАЛИ І ВМИРАЮТЬ НАЙКРАЩІ СИНІ І ДІТКИ УКРАЇНИ.

БЕНКЕТ І БАЛЬ ЛІКАРІВ ТА ІНЖЕНЕРІВ
Під час бенкету гостинний виступ ІРЕНИ І ЮРІЯ ЛАВРІВСЬКИХ, ЛЯРИСИ ВОИТОВИЧ — сольоспів, інж. ЛЕВ ЯЦКЕВИЧ — конферансьє.
Під час балу
Презентація Дебютанток
В суботу, 13 лютого 1965 року в GRAND BALL ROOM Waldorf-Astoria Hotel NEW YORK, N. Y.
В справі дебютанток прошу золотуватися на нижче подані адреси:
Alexandra TERLECKA 233 Eastern Parkway — NEWARK, N. J. ES 5-2568
Ola YARYMOVICH 1311 St. Lawrence Ave. — BRONX 72, N.Y. TY 2-6836
Зголошення дебютанток до 30-го січня 1965 року.
Грас ОРКЕСТРА „АМОР“

Український Музичний Інститут в Нью Йорку
Неділя, 14-го ЛЮТОГО 1965 р., зала Українського Народного Дому
Година 2-га по пол.
ЧАРІВНИЙ ПЕРСТЕНЬ
Дитяча опера І. НЕДІЛЬСЬКОГО
Лібретто К. ПЕРЕЛІСНОУ
Постановка О. ДОБРОВОЛЬСЬКОЇ. Хореографія Р. ПРИМА-БОГАЧЕВСЬКА. Мистецьке оформлення Л. КУЗЬМА. Світла — В. ЗМІН. Музичний керівник С. КУРІЛОВИЧ-ЧАПЕЛЬСЬКА.
Участь беруть: молоді солісти, хористки і балетний ансамбль. Виставку попередить виступ СМІЧКОВОЇ ОРКЕСТРИ УМІ в Нью Йорку під кер. В. ЦІСІКА
Батьківський Комітет і Дирекція УМІ в Нью Йорку запрошують всіх на цю небуденну імпрезу.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ У ВІДНІ

Відень. — Кожне Т-во робить тут відповідну роботу, відбуваючи свої засідання, снує плани на будуче. Останньою міжорганізаційною імпрезою було відвідування Листопадів Роківини в церкві і в домі Нансена.

Церковний хор св. Варвари, в якому беруть участь майже всі виділові Братства, підготувався на своїх пробах до концерту коляд і щедрівок у віденському радіо. Цим разом репертуару поважною музики радіа заангажувала наш хор, щоб насипати для австрійських слухачів українські колядки з німецькими поясненнями змісту пісень та українського різдвяного обряду. На самий Святийвечір була передача цих коляд і австрійські та наші радіослухачі мали змогу почути наші колядки та щедрівки в хорівих обробках Леонтовича, Стеценка та Гнатюшина.

Протягом 2-х останніх місяців видав зміж дочку і майже сина організаційний референт Братства, заслужений громадянин, організатор танцювальних груп, Михайло Остапчук. До церкви і в Оселля прийшло багато людей, бо весілля відбувалося в Нансенгазі. Весілля в нас з великою годісію, бо наша громада з кожним тижнем і місяцем ви-

через СІ-БІ-СІ опісля передачі з Монреалю для слухачів в Україні.

На кінець слід згадати, що за звітний час мав Осередок доходу із вкладок, випусково-го, імпрез та пожертв разом 1,564.12, враховуючи в то готівку в сумі 45.37 дол. на початку звітнього періоду, а в додаток за той час було 1,451.78 долів.

На внесення номінаційної комісії під проводом проф. Юліана Буцманюка вибрано нову Управу і Контрольну комісію Осередку в такому складі: голова — інж. Володимир Мацьків, заст. голови — проф. д-р Богдан Боцюрків, секретар — м-р Олександр Масляник, скарбник — інж. Василь Кунда, члени управи — професори д-р Орест Старчук і д-р Яр Славутич.
Контрольна комісія: проф. Юліан Буцманюк — голова, д-р Микола Залеський і д-р Антін Мартинюк — члени.

ВІДІШОВ
Сотиникові армії УНР друтові сл. п. Михайлові Єльнику
Відішов ще один — хто кував, хто різав дні державности — Нації славу, хто віддав неподільно себе боротьбі, щоб був Конопа, не Полтава...
Впав учора один з тих, хто гордо поніс в чужині наші тризуб і січень, хто Петлюри (І серія!) ідеї ясні не згубив у чужім многоріччі...
Поховали того, хто у мрях летів до останнього в степ Батьківщини. Хто ж то знав, що кінець життя мета в Мисті - Спруті, у Мисті - Машині...
Міннеаполіс, МІКОЛА ДЕРБУШ 10. 1. 1965

Чолові представники Республіканської партії плянують нову конференцію

Вашингтон. — Губернатор Роберт Смайлі з Айдаго заявив після розмов із чільними представниками Республіканської партії в Конгресі що весною або раннім літом відбується Конференція республіканців. У ній візьмуть участь представники всіх нап'явків, які заіснували в цій партії. Губернатор Смайлі є головою Крайової Республіканської Асоціації Губернаторів. Ця асоціація запропонує скликати партійну конференцію для вирішення багатьох проблем: партії, Роберт Смайлі вже під'їслює ґрунт для такої конференції, відвідуючи представників у Сенаті й Конгресі. Незабаром відбудеться зустріч групи губернаторів-республіканців з сенатором Діксеном і конгресменом Фордом, на якій будуть вислухані їхні побажання і вказівки у цих справах, особливо щодо координації усіх сил Республіканської партії. На цю ж тему будуть проведені розмови з представниками наукового світу та бізнесменами. Усі рази вони мали б створити новий орган Республіканської партії. До того органу ввійшли б 5 губернаторів республіканців, 5 колишніх кандидатів на президентські вибори, від Альф Лондона до Беррі Голдвотера включно. 11 конгресменів і керівник Крайового Комітету партії.

Провідник опозиції Джан Діфенбейкер перед новими труднощами

Оттава. — Провідник консервативної опозиції в канадському уряді Джан Діфенбейкер, колишній прем'єр Канади, стоїть перед новим випробуванням. З поінформованих кол повідомляють, що всі десять консервативних із франкузькомовної провінції Квебек виступили проти нього, висувуючи думку, щоб замість Д. Діфенбейкера місце лідера консервативів зайняв прем'єр провінції Нова Шкотія Роберт Стенфілд, або Дадф Роблін — прем'єр Манітоби, чи колишній міністер юстиції у Ванкувері — Дейві Фултон. Деякі видатні представники консервативів у канадському парламенті не можуть пробачити Д. Діфенбейкеру за його виступ проти нового, відмінного від англійського, прапора Канади. Цей прапор — з кленовим листком на білому полі та двома червоними смугами по боках, був недавно прийнятий як офіційний прапор канадської держави. Джан Діфенбейкер виступав також проти більшого унезалежнення окремих канадських провінцій, зокрема французького Квебеку, а це викликає спротив представників провінції Квебек, в тому числі й консервативів. У суботу 16 січ-

Помер Дмитро Бадік у Нью Йорку

Нью Йорк. — 21-го січня ц.р. на 75-му році життя помер тут бл. п. Дмитро Бадік. Панахида відбудеться в суботу і неділю, 23-го і 24-го січня, о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Джордана при 1727 Кросві Евіню на Бронксі. Похорон відбудеться в понеділок, 25-го січня, о год. 9-й ранку з названого похоронного заведення до церкви св. Покрови, звідкіль похід рушить на цвинтар Сент Реймонд.

● Французький президент Шарль де Голль, який як відомо веде неприхильну американську політику, прислав президенту Джалсону з нагоди його інаугурації депешу у дуже „сердечному“ тоні з задоволенням, що він ставиться до Джалсона „з довірою“, що той „бере в свої руки долю великого американського народу, завжди нашого приятеля“.

Союз Українок Америки
28-й ВІДДІЛ у НЬОАРКУ, Н. Дж.
запрошує на
ЖИВУ ГАЗЕТУ
Ласкану участь приймають ВП. Пани: ред. ЛІДІЯ БУГАЧІНСЬКА, Галина ДМИТЕРКО-РАТИЧ, Ольга СОНЕВІЦЬКА, Дарія ЯРОСЛАВСЬКА.
Неділя, 31. січня 1965 р., год. 4-та по пол.
зала ШКОЛИ СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ Sanford Avenue & Ivy Street, NEWARK, N. J.
Під час вечора відбудеться ВИСТАВКА ОБРАЗІВ в галерії п-ні О. СОНЕВІЦЬКОЇ з коментарем проф. А. МАЛЮЦІ.
Після імпрези ЧАП з ДОМАШНІМ ПЕЧИВОМ.

Організація Оборони Лемківщини
ВІДДІЛ 1-й в НЬО ЙОРКУ
— влаштує —
ЛЕМКІВСЬКУ ЗАБАВУ
в суботу, 30-го січня 1965 року в залі Церкви св. МИКОЛАЯ 10-та вул. — під Еппо „А“ Оркестра „УКРАЇНСЬКИХ МЕЛОДІЙ“ Початок о год. 8-й веч. Вступ: \$1.50 Запрошуємо всіх Українців м. Нью Йорку та околиць. УПРАВА ВІДДІЛУ

ПАЧКА З КРАЮ

Сушені гриби були з Краю, пишеними краївою, сушка краївова, горілки теж, ба й навіть жмучок сиван-сіна поклав була в святочну посылку з України сестринця Галюнька. Можна було хіба радіти, веселитися і благословити Господа Небесного за те, що дозволить хоч на старості літ скуштувати ще отиз традиційний дарів рідної, замученої Землі!

Проте, дорогий мій землячці з Бібречкого повіту, пані Татушиці, далеко було до радості-вітчи в тої пам'ятний Щедрий Вечір: ясні слюзи покотилися їй по обличчю, коли вона зачерпнула першу ложку борщу з крайовими грибами...

— Присила ж я їй, Христом-Богом молила, щоб нічого нам не посилала, бо ми тут усе маємо, а вона ж мусить все те купити на блек-маркеті, та й це за пошту пересилку таку суму гроша вивалити! А вона — ні та й ні! Це ж перепрошує мене в листі, вибачається по-їхньому, мовляв — не гнівайся, стрийно, що не посилала вам маку до куті, бо в нас його важко дістати... Дитиночко! — заломила руки пані Татушица, — та тут цього добра хоч міхами беру! Зайде, бувало, до „Сурми“ чи до „Арки“, то пан Пастушенків стоїть на захристі і крутить той млинок, що мак меле... А вона пише: „Не гнівайся, стрийно, важко дістати!“ Ой, дитиночко!

І дорожа моя землячка заридала на весь голос... — Слухай, жінко, чи в нас ні щедра вечір, чи в пошитої з повагою в голосі пан Татуш, відкладаючи набік ложку... Чи ти того не розумієш, що діточка хоче якось нам віддати за ту поміч, яку ми їй подали, за ті злистки і светери, за котрі вона, слава Богу, вже й коровину купила, і хату збирається ставити... От, взяла й ті пісальці, що могла. А раз воно стоїть заварено на столі, то не показуй мені тут жадного тіатру, не йкой, не стогни, а бери та їж!

Пані Татушица отбери слюзи, слюзяно взяла ложку, сьорбнула борщиком ликів до двох, але їсти не змогла. — Не годна'м, чоловіче, прокотити оті ложки страви, через горло мені не перейде, коли згадаю, яка там біда-нужда, яке нещастя, а воно, Галюнька, тягнеться з останнього, щоб післяти нам до Америки пачку на Свята!.. Ти лише глянь, яка та пишеничка дрібенька, як ті гриби зіслюзили паніно! Або поножуй цих кілька стебелісина: де ж воно так ладне, як хотіло пачку сіно чи отава в Старім Краю, за наших молодих літ!

— Жінко, — відізвався піднесеним уже голосом господар хати, — чи я тобі віб або корова, щоб сіно нозати? Дай же мені в спокою пошеверити, бо я хочу йти до церкви на Всеношну!

— Або сушка, — продовжував свій монолог пані Татушица, тичуючи пальцем на полумисок з узваром. — Абож то слива?.. Ото — слива? Та ж то біб, не сливки. Та в нас колись, у Шоломі, як сливи обробили, то сілля лалалось, а кожна сливка була — отака! — гей добрий кулак! А той дріб, що вона прислала, то сміх людям показати! Ой, бодай же їх, тих комуністів, що вони наробили! Не досить того, що бідний народ замучили, загнали в неволю, то ще й природу так тяжко скалчили, що — ади, на сливах терен родиться! Ох, Матинко, Царице Неба!

В цьому місці пан Татуш піднявся від столу, закрити телевизор, взяв оберток та й капелюх на голову і вийшов з хати. Не хотів на сам Щедрий Вечір піднімати бучу в хаті, та й завіщо?.. За пачку з Краю?

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що 16-го січня 1965 р. померла в Мюнхені, Зах. Німеччина, по довгій і тяжкій недугі наша Незабутна ТІТКА бл. п. **Марія з Заячківських ТОМАШІВСЬКА**
був довголітній учителька середніх шкіл у Львові, суспільна діячка, організаторка і публіцистка, представниця українських католицьких організацій на міжнародних конгресах „Rex Romana“ та інших, вдова по д-рові Степанові Томашівському, історик, був. членові українських дипломатичних місій в Лондоні, Парижі і Берліні, професорів Ягвльонського університету у Кракові.
ХАЙ СПОЧІВАЄ В БОЖІ!
БОГДАН ЗАЯЧКІВСЬКИЙ,
ЛІДІЯ з ЗАЯЧКІВСЬКИХ БАРАБОЛЯК,
Шигаго, Ілл. — племянниця

В глибокому смутку та жалем в серці повідомляємо нашу Рідню, Приятелів і Знайомих, що дня 21-го січня 1965 р. після довгої тяжкої недуги, прийнявши Найсвятіші Тайни, померла наша Найдорожча МАМА І ВАВЦЯ бл. п. **КАТЕРИНА ХАНАШІВСЬКА**
на 84-му році свого побожного життя, уродженка містечка Поморині, пов. Зборів.
ПАНАХИДА за спокій душі Покійної — в п'ятницю, 22-го січня ц. р. о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Р. Бурнада, при 371 Lakeview Ave., Clifton, N.J.
ПОХОРОН — в суботу, 23-го січня 1965 р. о год. 8-й ранку в церкві св. о. Миколая, звідкіль Тіло Покійної буде перевезене на цвинтар св. Михайла в Лодая, Н. Дж. на Вічний Спочинок.
Тяжким горем прибиті: донька — ОЛЬГА з мужем д-ром ЯРОСЛАВОМ ВИННИЦЬКИМ зять — ТЕОФІЛ РУДНИЦЬКИЙ внук — ЛІДА, ДАНУСЯ І РОМАН та дідусь і бліжчі родичі в Америці і в Рідному Краю

ОПОВІЩАЄМО ДРУЗІВ І ЗНАЙОМИХ, що з нагоди Сорокового Дня по смерті бл. п. **Євгенії Кричевської** в Катедрі СВ. ВОЛОДИМИРА 160 West 82nd Street, New York City у неділю, 24-го січня 1965 року о 12-й годині дня буде відслужена ПАНАХИДА РОДИНА ПОКІЙНОЇ

ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНСЬКОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

МИКОЛА ЛІВІЦЬКИЙ
Голова Виконавчого Органу
Української Національної Ради.

(Зміст доповіді виголошено в різних осередках
Америки і Канади восени 1964 р.)

(5)

Нічого не змінилося в Україні також ані в церковній діяльності (офіційно допущена та ж Церква — це таке саме знаряддя русифікації, як і за царських часів), ані в політичній діяльності (немає там ніякої свободи — все життя підпорядковане диктатурі навіть не з самої КПРС, а лише її Центрального Комітету або його Президії), ані в діяльності соціально-економічній (там і далі живуть безправні колгоспники і прикріплені до фабрик робітники).

Правда, там можна ще спостерігати прояви „бунту“, які в післяєтатистичні часи мають місце і в Україні — особливо серед молоді і взагалі молодшого покоління. Але Москва дуже хитрим, підступним методом прямує до остаточного здушення цього „бунту“. Що пропонується українцям? Отже, українцям дається: зменшення фізичного терору, відносне покращання матеріальних умов і навіть — у перехідний період перед остаточним „злиттям націй“ — можливість користуватися українською мовою й, до певної міри, розвивати свою місцеву культуру (для так би мовити, домашнього вжитку), але під умовою повної безоглядної лояльності до окупаційного режиму й російсько-совєтської імперії.

Чи це не є небезпечне під простою такою психологічною поглядом? Бо чи не спонукає пересічного українського громадянина там, на Батьківщині, можливість трохи ліпше пожити й одягнутися, спокійно спати, не боячись щоночі приїзду отого „чорного ворона“, а навіть танцювати українські танці і слухати українські пісні — хай на мотив московських частушок, але все таки українською мовою? Для цього треба тільки відмовитися від справжньої вільної України і прийняти Україну сфальшовану — у формі Української Радянської Соціалістичної Республіки, яка веде до „злиття націй“.

На тлі цього невідрадного, навіть трагічного стану речей в Україні — треба дуже обережно говорити про зміни, які там сталися. Щоб не виглядало так, ніби ми припускаємо, що ці зміни не тільки побутового характеру, але що вони заторкнули й саму істоту совєтсько-російського окупаційного режиму в напрямку його лібералізації чи покращання.

Порівняймо сьогоднішню дійсність в Україні зі станом у ній у 20-х роках. Тоді був період НЕП-у (Нова Економічна Політика) й українці. І тоді було без порівняння більше відносної свободи, ніж тепер. Тоді відбувалося в Україні відносно вільний культурний розвиток: в літературі, в мистецтві, в науці. Тоді існувала відносно вільна українська кооперація, існувала ж Українська Автокефальна Православна Церква тощо. Проте, в той час, українці й НЕП були наслідками не покращання, а саме погіршення режиму. Ленін, в обличчя тодішніх внутрішніх труднощів, потребував отой знаменитий „перехідник“, щоб після неї, по зміненні режиму, це більше натиснути. І справді, після „ліберальних“ 20-х років приходив повний розгорт українства в 30-х роках.

Я не припускаю, щоб тепер міг повторитися терор 30-х років. Бо Москва, на мій погляд, вже не матиме на це сил. Але будемо обережні. Бо якщо Москва буде в стані, то здійснення плану про „злиття націй“ коштуватиме українцям нових мільйонів жертв.

Отже, треба робити все від нас залежне, щоб Захід сполучив політикою коєкзистенції не змінивши Москві і щоб ми теж до цього змінення не спричинилися — нашою необережною чи невірною оцінкою того, що діється в Україні і в цілому Совєтському Союзі.

ГЕЛДЕР
ШТУЧНО ХОЛОДЖЕНА
206 E. 86 St.
(b. 2 & 3 Ave.)
NEW YORK
Tel.: RE 4-4428
Щоденно КОНЦЕРТ від 4:00
Найліпша їжа, кухня — Лавч — Обід
Знамените печиво з власної пекарні.

Alexander Smal
Agency
776 Springfield Ave.
IRVINGTON, N. J.
Tel.: ES 4-4400

ДОМИ на ПРОДАЖ
IRVINGTON, N.J.
1-род. дім, близько укр. школи, 3 меканізації по 1 кам., один 6 кімнат, 2 гаражі, опалення на оливу. Ціна \$29,500.
2-род. новий дім в Ірвінгтоні, 2 меканізації по 5 кімнат, 2 гаражі, газове опалення. Ціна \$33,000.

Корпорація і певна інвестиція опадностей купуючи акції
Української фірми
HARBOR LAND DEVELOPMENT CORPORATION
яка є власником 304 акрів будівельної площі в околиці Atlantic City, N. J., де під цю пору ідуть інтенсивні шукання (перешкоди) за нафтою і газом. Друга надійна можливість це будова суперсучасного готельного і нового для 250,000 мешканців міста, проект який пропонує стейтсмен власник фірми Herbert H. Smith. Хто закупить бодай одну акцію, автоматично стане співвласником майна Корпорації і тим самим матиме загартовані можливості.
За додатковими інформаціями телефонуйте:
в Нью Джерзі (201) 774-2203
а в Нью Йорку GR 3-6696

КНИЖКОВА НОВИНКА!
ЮРІЙ ТИС
ЗВІДУН З ЧИГИРИНА
ОБКЛАДКА ТА РИСУНКИ В ТЕКСТІ
БОРИСА КРИКОВА
Сторінок — 232 • Ціна \$2.25
Замовлення слати:
SVOBODA
P. O. Box 346 — Jersey City 3, N.J.

ШОПОРКСКА ПРОВІДНА КРАМНИЦЯ КОВБАС
на німецькій спеціальності
SCHALLER & WEBER
— ДІМ ЯКОСТЕЛ —
• РІЗНИ М'ЯСНІ ВИРОБИ, СВІЖЕ М'ЯСИВО ДО ВАРЕННЯ І ПЕЧЕННЯ •
• КОВБАСКИ • ШІНКИ •
ВЕЛИКИХ КРАМНИЦЬ ВЕЛИКИХ КРАМНИЦЬ
In NEW YORK: 1654 2nd Avenue (85-86 Sts.) — TR 9-3047
In RIDGEWOOD: 56-54 Myrtle Avenue — VA 1-7068
In ASTORIA: 28-28 Steynway Street — AS 4-3210
In HEMPSTEAD: 310 Front Street — IV 3-5540
In FLUSHING: 41-06 Main Street — HI 5-2552
In JACOBUS HEIGHTS: 82-10 37th Avenue — DE 5-1154

ВІСТІ З НАД ПАЦІФІКУ

Редатор: ІВАН ОВЕЧКО

Свят-Вечір у Сан-Хозе

Сан-Хозе, Каліф. (Я. Блишак) — Члени Місії св. Володимира в цьому невеличкому скупченні української громади голови Місії — д-р В. Дроздзяк, влаштували традиційний Свят-Вечір напередодні Різдва, і на те свято були запрошені гості-чужинці, а серед них священники, директор гайскули та сестри сусупільної опіки. Після відкриття святого голови Місії та спільної молитви (о. д-р Андрій Микита — парох церкви Непорочного Зачаття в Сан-Франсіско і Місії св. Володимира в Сан-Хозе) відбулася вечеря з нагоди традиційних стравами. Роксолана Оренчук, донька Ярослава та Володимира Оренчуків, яка незабаром кінчає студії в університеті м. Санта Клара та весь свій вільний час присвячує громадській діяльності в молодій громаді м. Сан-Хозе, виголосила доповідь про українські Різдвяні звичаї та про Різдво під московським окупантом.

У мистецькій програмі виступили діти зі співом колядок (аккомп. — Соня Крижановська), маленька Мерен Крижановська продекларувала вірш „коломийку“ танцювали Стефан Ткачик і Богдан Баран, „гопак“ — брат і сестра Гізіляки, аматорський гурток під кер. Ольги Лукач узяв участь у сцені: „Свят-Вечір в Україні“. Дієві особи: О. Лукач (бабуся), Я. Оренчук (мати), З. Зубрицький (батько), М. Гузіляк (дочка) С. Ткачик і В. Баран (сини). М. Крижановська і Д. Каміньська (янгولی), П. Баран (св. Миколай). Танцювати дітей навчила пані Ярослава Оренчук, а народні строї виготовила пані О. Лукач.

Організовано Відділ ООЧСУ Сан-Франсіско, Каліф. (Я. Б.) — Під час побуту п. Ярослава Стецька, що було великою подією в Сан-Франсіско в останніх днях минулого року, тур організовано Відділ ООЧСУ та обрано управу в такому складі: Я. Блишак — голова, М. Жарський — заст. голови, В. Кульчицький — секретар, О. Шинка — фін. реф., І. Пахолок — член ексекутиви, М. Петренко — культ.-осв. референт, О. Чато — чл. На ос новуючих зборах промовляв також п. Я. Стецько, який перед тим мав промову від ширшого громадянства, відбув інтерв'ю з пресою і телевізією та мав зустріч з представниками повноволених націй.

Різдвяні радіо-телевізійні програми
Лос Анджелес, Сан Франсіско, Каліф. (Я. Б. І. О.) — У цих двох найбільших містах Каліфорнії відбулися українські радіо-телевізійні передачі з нагоди Різдва Христового. У Лос Анджелесі 9 січня станція НБС передала півгодинну програму з висвітленням виступу хору „Кобзар“ під кер. маестра Володимира Божика зі співом українських колядок і щедрівок та з поясненнями диктора наших різдвяних традицій і святкування. Це вперше виступ нашого хору був переданий у кольоровому телевізійному висвітленні. Станція КЛОК у Сан-Франсіско передала півгодинну радіопрограму зі співом хору Сестер Кармелітанок, які, не володіючи українською мовою, вивчили колядки і це вже вдруге передають їх по радіо.

Річні збори Відділу УККА Сан-Франсіско, Каліф. (О. Л.) — 12 грудня м. р. тут відбулися загальні річні збори членів Відділу УККА. Докладні звіти про діяльність Відділу постійно друкуються в бюлетенях, яких уже вийшло протягом трьох літ 19 чисел. Протягом останнього ро-

ку, крім національних імпрез, Ексекутива полагодила додати інтенсивне листування (понад 100 офіційних листів) та мала в грошовому обороті біля 1.000 дол. Нову Ексекутиву обрано в такому складі: О. Лиско — голова, С. Панич — заст. голови, М. Потрог — секретар, Оля Вермонт — орг. реф., М. Сорока — касир, Софія Підгірна — господарка, Ч. Недашківський, Д. Марчишин і Стефа Кіс — члени.

Голова АБН у Лос Анджелесі

Лос Анджелес, Каліф. (І. О.) — 3-го січня ч. р. п. Ярослав Стецько виступив з промовою перед двома сотнями українців у домі ООЧ, того ж вечора мав зустріч з представниками америк. преси, пізніше був на вечері в його честь у залі католицької парохії, а другого дня зустрівся з представниками від восьми повноволених націй. Американський щоденник „Екзамінер“ умістив світлинку п. Стецька з промовистим заголовком: „Пролонгує поширення війни проти червоних“. В обширній статті про діяльність АБН щоденник досить всебічно висвітлює основні засади, що їх пропонує п. Стецько: безкомпромісову боротьбу з комунізмом у всіх частинах світу, а в СССР — революційне повноволених народів з моральною і матеріальною під-

тримкою вільного світу, зокрема Америки. Голову АБН зустріла на летючій групі українців з 22-ох осіб на чолі з головою УКО м-р. О. Весе-лим і головою Відділу ООЧСУ Б. Гіркою. На вечері відомого політика вітали: пані Микитин — від Союзу Українців, проф. Н. Подруцький — від православної парохії, О. Панченко — від УРСОюзу, О. Брикнер — від ООЧСУ, д-р М. Плаский — від Комітету Шанування Пам'яті Митр. Шептицького, О. Гац — від хору „Кобзар“ та ін., а о. М. Колтуцький подякував усім за організацію цієї зустрічі з високим гостем. Про велике значення акції Я. Стецька на міжнародному антикомуністичному форумі може служити хоч би й такий факт: Лос Анджелес на адресу УКОСередку надіслав великий лист з надписом: „п. Стецькові — особисто“. На коверті не було зворотньої адреси, не було й ні на листі в англійській мові.

Лист — анонім, але, як видно, написаний вправною рукою запаленого комуніста і напевно не лише з його власної ініціативи. У ньому попереджується Голову АБН, залякується, загрожується йому та його подібним. Як бачимо, діяльність визначного українського політика потрапляє в ціль — ворог заженів. При нагоді опублікуємо уривки з цього листа пізніше.

82-ий Відділ СУА в Бронксі при праці
Стараннями ініціативного гуртка жінок громади Бронкс Н. Й. при активній допомозі Окружної Ради Союзу Українок Америки, репрезентанткою якої була пані Ірина Падок, заклопо в місяці травні 1964 року на терені цієї громади новий Відділ СУА, який очолила енергійна пані Докія Лиско.

Новий Відділ СУА знайшов серед жіноцтва багато прихильниць, які вступили в ряди членства Відділу. Відділ має понад 30 членів. Нещодавно наш Відділ виступив із своєю першою культурною імпрезою, якою було Свято Христини Відділу. Це свято, яке ми влаштували власними силами, при співучасті всіх членів нашого Відділу, пройшло з надзвичайним моральним і матеріальним успіхом.

Христини Відділу відбулися 29 листопада 1964 р. в залі української католицької церкви св. Покрови Пр. Діви Марії в присутності понад сто осіб. Після молитви, яку провів о. Іларіон Бенедик, ЧСВВ, парох місцевої церкви, Свято відкрила пані Д. Лиско, голова Відділу, вітанням всіх.

Центрально Союзу Українок Америки репрезентувала пані інж. Стефанія Пушкар з Філадельфії, Окружну Раду СУА в Нью Йорку — пані Наталія Чапленко. В мистецькій частині виступили: панна Ляля Костик, учениця народної школи, яка гарно відіграла на фортеп'яні два короткі

Вже від років Окружна Рада СУА в Нью Йорку влаштовує Вишвані Вечеринки, які здобувають собі щораз більшу популярність в Америці. Щоб ці вечеринки пройшли з успіхом і щоб жіночий світ мав з них задоволення і користь, наше жіноцтво посвячує багато часу вишивкам. Щоб вишивку приміняти до практичного вжитку і зробити її модною, на це треба наполегливої праці і часу.

Жіноча мода, це одна з непереможних сил, що хвилює жіноцтво цілого світу, та рівнож цікавить її уми багатьох чоловіків. Українська жінка osiąгнула б багато, коли б сполучила вишивку так, як вдалося українцям поширити наші народні танки, які принесли нам чимало слави.

Вишивані сукні та блузки, в яких являється наше молоді жіноцтво на Вишваніх Вечеринках, є такі багаті на різноманітні звори, що тяжко повірити, щоб така краса не знайшла відгомону на світовій арені моди.

Тепер готуємся, докінчуємо вишивати сукні і вибирати мода 6-го лютого до Народного Дому на надзвичайно присмуд зустріч на Вишваніх Вечеринках. Комітет цієї імпрези подбав про добру оркестру, яку напевно майже всі знають зі Союзівки, оркестру „Амор“. Під час Вишваніх Вечеринь, як і минулими роками, буде вибір королеви і відзначення трьох

коли ПОДОРОЖУЄТЕ:
• АВТОМ власним або чужим
• АВТОБУСОМ
• ПОЇЗДОМ
• ЛІТАКОМ
• КОРАБЛЕМ
всюди і завжди хоронить Вас

анцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Вишивані сукні та блузки, в яких являється наше молоді жіноцтво на Вишваніх Вечеринках, є такі багаті на різноманітні звори, що тяжко повірити, щоб така краса не знайшла відгомону на світовій арені моди.

музичні твори, панна Богданка Клеор — студентка коледжу та член Українського Театру „Слово“ під керівництвом пані Олімпії Добровольської віддекларувала вірш Івана Франка п. н. „Питчач про красу“, а пані Катерина Колчанівська, сопрано відспівала під фортеп'яній аккомпанімент панни Юсків, студентки коледжу, кілька жартівливих українських пісень та одну арію з опери „Кармен“. Ця частина була виконана представницями трьох генерацій і була прийнята сердечними оплесками прихильників. В дальшій програмі були дотепи, авторкою яких була Д. Гентши, Читали пані: Д. Гентши і З. Раковська. Бура догортівальна оплесків були нагородою для авторки і виконавиці.

По мистецькій частині відбулося прийняття, приготуване членами Відділу. В часі того прийняття виступили з привітаннями й побажаннями для нового Відділу.

Годиться підкреснути, що наш Відділ втілює теж популярність серед чоловічого роду, а доказом того було зложення на потреби „Христинки“ 85 дол. На заклік м-р. Попеля зложили пожертви панове: Марія Попель — 5 дол., п. Гентши 10 дол., п. Хома — 20 дол., п. Гурій — 50 дол. Голова Відділу пані Лиско зложила їм подяку.

Закінчилася імпреза молоді, яку провів о. Височанський. Н. К.

Вишвані Вечеринки СУА в Нью Йорку
найкращих вишивок на сукнях чи блузках. Залежить нам дуже, щоб якнайчисленніше прийшла наша молоді, якої завданням є поширювати нашу культуру і мистецтво, до якого належать і вишивки, створені впродовж століть українською жінкою. СУА, влаштуючи такі імпрези, поставив собі за завдання прив'язати нашу молоді, особливо дітям, до культури своїх батьків, як прив'язується вона до неї через пісню і танок.

Марія Демидчук, прес. реф.

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:
• АВТОМ власним або чужим
• АВТОБУСОМ
• ПОЇЗДОМ
• ЛІТАКОМ
• КОРАБЛЕМ
всюди і завжди хоронить Вас

анцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

анцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

анцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

анцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

анцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

анцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

анцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

анцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

анцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

анцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

анцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

анцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

анцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

анцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Короткі вісті

У Південному В'єтнамі американці вживають також технічно перестарілих літаків С-47, які за другою світовою війною служили для перевезу війська, а тепер переоборудовані в бомбовики. Вони не вилітають швидше, як 185 миль на годину, зате мають іншу річку прикмету: при леті роблять здалеку страшний гук, а з цівок гармат буквально „лише вогнем“. Тому вони сіють паніку між комуністичними повстанцями.

До свинарню

Brooklyn, Flatbush Section
5 КІМНАТ
Умебльований апартамент для 2 або 3 осіб, чистий, теплий, з паркетом, паровим опаленням. Помірно високий рент. Телефон: PR 3-1429

До винайму наново пофарбовані мешкання в Бронксі із 5-ти соняшних КІМНАТ
Вікном до Бронкспарку, в гар. спокійній ділянці. В будинку є доктор, офіс і живуть українці.
2146 Honeywell Ave., Apt. 4
Bronx 60, N.Y. Tel.: WE 3-6732

Queens, N.Y.
АПАРТАМЕНТ ДО ВИНАЙМУ
3 гарні кімнати, нов. дім, галивуд. ланіжка, \$110.00 для сервісу подорожжів, вкл. з опалом і газом. Добра комунікація.
212 TW 9-8863

• Miscellaneous •

BOWLMOR RECREATION
The Home of Ukrainian Bowlers!
110 University Place (between 12th and 13th Sts.), AL 5-8188
44 ABC Lanes — Fully automatic AMP. Air conditioner. Parking facilities in building. Bar and Restaurant.

CHEERY HILL
ВІДПОЧИНКОВИЙ ДІМ для старших і пенсіонерів. TV кімната, соняш. кімната для читання. Присмак тепла атмосфера.
500 Cherry St. Elizabeth, N. J.
Elizabeth 3-7637

• Miscellaneous •

RELIGIOUS GIFTS
Large Selection of XMAS CRIBS NATIVITY SETS over 3000 varieties of Religious articles, Communion Breakfast Remembrances, Prayer Books, Statues — Memorial Chalice Ciborium, Rosaries Newly Strung, Repaired, Replated.
Muller's Religious Articles
27 Warren St. N. Y. 8, N. Y.
BA 7-8717

ПРИЙМАЄТЬСЯ
ПЕРЕДПЛАТА
на 1965 рік
на релігійно-науковий
ДВМІСЯЧНИК

„Віра й Наука“

Журнал присвячений розгляду релігійно-наукових питань, висвітленню філософії, теорії атеїзму та пересторок перед безбожним поноженням безбожництва.

Передплата ціна: на рік 3 дол., на півроку 1 дол. 50 цент.

Передплату посилати та про оплату числа писати:

„FAITH and SCIENCE“
28 Farmstead Lane
WEST HARTFORD, Conn.

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

Pisne

GRAMERCY SHIPPING CO.
(Est. 1945) Лайсенс
ВНЕШПОСІЛТОРУ
продовжає
ЦІЛИЙ РЯД ХАРЧОВИХ І
ДАРУНКОВИХ ПАЧОК
В СССР.

Також продаємо, рекламовані всі види портативні машини до писання, роблені в Швейцарії з українським або російськими ключами. Доставка виходить в 3 дні. Ціни так низькі, як \$59.95 до \$129.50. Пишіть по-українськи чи англійськи за пов. каталогами. GRAMERCY SHIPPING CO.
118 East 28th Street
New York, N.Y. MU 9-0598
Відкрито:
щоденно 9-5:30, суб. 9-12:30

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•